

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 161/2024
28.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Тајјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Станислава Дукића и Милибора Несторовића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К 102/22 од 04.07.2023. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 128/23 од 29.09.2023. године, једногласно, донео је дана 28.02.2024. године

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Станислава Дукића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К 102/22 од 04.07.2023. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 128/23 од 29.09.2023. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблаговремен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милибора Несторовића поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К 102/22 од 04.07.2023. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 128/23 од 29.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој К 102/22 од 04.07.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези са ставом 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири месеца. Према окривљеном је изречена мера безбедности трајног одузимања дипломе бр. ../2017 од 11.06.2019. године, уверење број ../2018 од 01.10.2018. године и уверења о стеченом академском називу број ../2018 од 10.09.2018. године која документа су издата наводно од „Алфа БК“ универзитета у Београду – Факултет за финансије, банкарство и ревизије из Београда. Окривљени је обавезан на плаћање паушала суду.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 128/23 од 29.09.2023. године одбијене су као неосноване жалбе ОЈТ у Рашкој и браниоца окривљеног а пресуда Основног суда у Рашкој К 102/22 од 04.07.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА:

-адвокат Станислав Дукић због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1), 11), став 2. тачка 2) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање;

-адвоката Милибора Несторовића због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Станислава Дукића је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен а захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Милибора Несторовића је неблаговремен.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Станислав Дукић у поднетом захтеву истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и наводи да је окривљени оглашен кривим због употребе неоверене фотокопије докумената који не могу бити исправе, па њихова употреба не представља кривично дело.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Чињенични опис кривичног дела утврђен у изреци правноснажне пресуде садржи сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези са ставом 1. КЗ, за које је овај окривљени правноснажно оглашен кривим. Наиме, у изреци пресуде је наведено да је окривљени АА у време, месту и на начин ближе описан у изреци пресуде, „...био способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, а био је свестан свога дела и хтео његово извршење и био је свестан да је његово дело забрањено, лажну јавну исправу употребио као праву, на тај начин што је директору Високе економске школе струковних студија Пећ, ..., као праве предао лажне јавне исправе и то диплому број ../18 од 11.06.2019. године, која је наводно на његове име издата од „Алфа БК универзитета“ Београд – Факултета за финансије, банкарство и ревизију Београд, уверење број ../2018 од 01.10.2018. године које је наводно на његове име издато од „Алфа БК универзитета“ Београд – Факултета за финансије, банкарство и

ревизију Београд и уверење о стеченом академском називу број ../2018 од 10.09.2018. године, које је наводно на његове име издато од „Алфа БК универзитета“ Београд – Факултета за финансије, банкарство и ревизију Београд, па је Висока економска школа струкованих студија Пећ у Лепосавићу са њим закучила Уговор о раду ..., иако је знао да наведена диплома број ../18 од 11.06.2019. године као и уверење број ../2018 од 01.10.2018. године и уверење број ../2018 од 10.09.2018. године нису издати од „Алфа БК универзитета“ Београд – Факултета за финансије, банкарство и ревизију из Београда“.

Из изреке правноснажне пресуде јасно прозилази да је окривљени употребио као праву лажну јавну исправу односно предао диплому и два уверења која не потичу од лица које је на њој означено као издавалац, у овом конкретном случају, од „Алфа БК универзитета“ Београд – Факултета за финансије, банкарство и ревизију из Београда да би засновао радни однос у Високој економској школи струковних студија Пећ, са седиштем у Лепосавићу.

Стога се неосновано захтевом браниоца, адв. Станислава Дукића указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Станислава Дукића је у осталом делу недозвољен.

У поднетом захтеву бранилац окривљеног наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, због које је дозвољено подношење захтева, међутим у образложењу наведене повреде бранилац истиче да је пријава на конкурс за посао заведена 20.11.2017. године, дакле очигледно пре времена које је у оптужном акту наведено као време извршења кривичног дела, па ако је суд нашао да је спорно уверење поднето уз пријаву на конкурс, јасно је да је наступила релативна застарелост кривичног гоњења.

На овај начин бранилац окривљеног суштински износи сопствени чињенични закључак да је наступила релативна застарелост кривичног гоњења на који начин оспорава чињенично стање утврђено у правноснажним одлукама а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио недозвољеним.

Поред наведеног бранилац окривљеног захтев подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП из разлога што је изрека правноснажне пресуде неразумљива, као и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, наводећи да пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама, као и да постоји знатна противуречност између онога што је у пресуди наведено о садржини исправа и записника и самих тих исправа и записника, те да је у разлозима пресуде наведено да је суд извршио увид у диплому и прочитао уверења иако се у списима не налази ни један оригинал ових докумената.

Из образложења поднетог захтева прозилази да се исти подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези члана 449. став 1. ЗКП, наводима да је другостепени суд на седници већа извео доказ који

није изведен пред првостепеним судом и није применио члана 449. став 1. ЗКП који прописује обавезу другостепеног суда да отвори главни претрес ако је потребно да се због непотпуног утврђеног чињеничног стања неки докази изведу, а постоје оправдани разлози да се предмет не врати првостепеном суду на поновни главни претрес, нити уопште наводи који су то оправдани разлози да се предмет не врати првостепеном суду.

Како битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11), став 2. тачка 2) и став тачка 3) ЗКП у вези члана 449. став 1. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА и у овом делу оценио недозвољеним.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милибора Несторовића је неблагоприятен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4) ЗКП учињених у првостепеном и поступку пред апелационим (другостепеним) судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је окривљеном АА, према повратници која се налази у списима предмета, пресуда Вишег суда у Краљеву Кж1 128/23 од 29.09.2023. године уредно достављена дана 20.10.2023. године, а да је његов бранилац - адвокат Милибор Несторовић поднео суду захтев за заштиту законитости преко поште препорученом пошиљком дана 12.12.2023. године, а што произилази из службеног печата Врховног суда, дакле након протеча рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милибора Несторовића одбацио као неблагоприятен, јер је исти поднет након законом прописаног рока.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Станислава Дукића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у овом делу одбио као неоснован, док је у преосталом делу захтев браниоца окривљеног одбацио, на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, а захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Милибора Несторовића је одбацио као неблагоприятен, на основу члана 487. став 1. тачка 1) и члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Весна Зарић,с.р.

Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић